

І. О. Мелешкіна

Лисянська Ганна Григорівна

ЛИСЯНСЬКА Ганна Григорівна (справж. – Ганна Гіршівна; 01. 11. 1917, Миколаїв – 02. 12. 1999, м. Арад, Ізраїль) – актриса. Народилася у сім'ї дир. євр. театру Г. Лисянського та актриси С. Дишліс. З 6-річ. віку грала у театрі батька. Серед перших актор. робіт – ролі у постановках за Шолом-Алейхемом. Закін. театр. студію при Київ. театрі для дітей ім. І. Франка (1936), грала у ньому 1938–49 (згодом Держ. респ. ТЮГ). Профес. сценічну діяльність розпочала 1934 у Київ. театрі муз. комедії, де виступала до 1936. Працювала 1936–38 у Микол. ТЮГу. У Ленінграді (нині С.-Петербург): 1949–68 – у театрі драми ім. О. Пушкіна; від 1967 – театрі муз. комедії. У театрі мініатюр «Експеримент» підготувала моновиставу «Одеське весілля» за М. Жванецьким. Водночас багато працювала на радіо і телебаченні. Дебютувала у кіно роллю Насті Сороки у фільмі «Роки молодії» (1942, реж. Г. Грічер-Черіковер, І. Савченко). Великий актор. успіх отримала після ролі Акульки у стрічці «Старовинний водевіль» (1946, реж. І. Савченко). Глядац. популярністю також користувався образ Сусідки Мордатенкової («Чарівна сила мистецтва», 1970, реж. Н. Бірман). Манері гри були властиві музикальність, граційність, пластичність; органічність і достовірність у драм. образах, ексцентричність – у характерних. Разом із чоловіком написала сценарій до кінокартини «Хлопчики» (1955, реж. С. Цибульник). 1993 емігрувала до Ізраїлю.

Фотоілюстрації

Основні ролі

Юленька, Глафіра Пудівна («Дохідне місце», «Пучина» О. Островського), Олена («Місяць на селі» І. Тургенєва), Настасія Іванівна («Смерть Пазухіна» М. Салтикова-Щедріна), Софа Семенівна («Полярна зірка» В. Баснера), Ольга Андріївна («Вісімнадцять років» В. Соловйова-Сєдого), Козачка Семенівна, Настасія Тимофіївна («Жіночий бунт», «Весілля з

генералом» Є. Птичкіна), Джульєтта, Марія («Ромео і Джульєтта», «Дванадцята ніч» В. Шекспіра), Цецілія («Королева чардашу» І. Кальмана); у кіно – Христина («Як гартувалася сталь», 1942), Малючиха («Райдуга», 1943; обидва – реж. М. Донської), Ганна Клименко («Дні і ночі», 1944, реж. О. Столпер), Дружина Ґрассіні («Овід», 1955, реж. О. Файнциммер), Дама («Ніс», 1977, реж. Р. Биков), Господиня салону («Троє у човні, не рахуючи собаки», 1979, реж. Н. Бірман), Бабуся Мишка («Лялька-Руслан і його друг Санько», 1980, реж. Є. Татарський), Тітка Пєся («Мистецтво жити в Одесі», 1989, реж. Г. Юнгвальд-Хількевич), Мати єврейської родини («Ізиди», 1991, реж. Д. Астрахан).

Бібліографічний опис:

Лисянська Ганна Григорівна / І. О. Мелешкіна// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55038>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).